

«Σ.Α.Θ. 1973-2004» Τριήμερο εκδηλώσεων

Βασικά θέματα των εισηγήσεων τους και των συζητήσεων που επακολούθησαν απότελεσαν:

1. Ο ρόλος και οι προτεραιότητες του Σ.Α.Ε. στην υπηρεσία του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα
 2. Η λειτουργία της Ε.Ε., η νομοθετική διαδικασία και πως αυτή επηρεάζεται
 3. Ο ρόλος των επαγγελματικών ενώσεων και τα θέματα του ανταγωνισμού
- Η οδηγία των αρχιτεκτόνων, η αποτίμηση 19 ετών θεσμοθέτησης της και η αντικατάσταση της από την οδηγία για τα επαγγελματικά προσόντα
4. Τα κύρια τρέχοντα θέματα και η θέση του Σ.Α.Ε. επ' αυτών - η προτεινόμενη οδηγία για τις Υπηρεσίες στη Εσωτερική Αγορά και η θεματική στρατηγική της Ε.Ε. για το αστικό περιβάλλον
 5. Η ανάγκη για μιοθέτηση νέων πολιτικών για την εκπαίδευση - η συνεχιζόμενη εκπαίδευση - συνεργασία Σ.Α.Ε. και σχολών αρχιτεκτονικής
 6. Η παρουσίαση της νέας Λευκή Βίβλου του Σ.Α.Ε. "Αρχιτεκτονική και ποιότητα ζωής"
- Εκ μέρους των Ενώσεων των Αρχιτεκτόνων της Νοτιοανατολικής Ευρώπης συμμετείχαν με αντίστοιχες εισηγήσεις οι παρακάτω συνάδελφοι :
- **Milan Raonic** - Πρόεδρος της Ένωσης Αρχιτεκτόνων της Σερβίας και του Μαυροβουνίου: «Νέες τάσεις της αρχιτεκτονικής σε Σερβία και Μαυροβούνιο»

- **Deniz Incedayi** - Επιμελητήριο Αρχιτεκτόνων Τουρκίας / Μητροπολιτικό Τμήμα Κωνσταντινούπολης: «Ο ρόλος των αρχιτεκτονικών πολιτικών στην βελτίωση του περιβάλλοντος»
- **Κωνσταντίνος Κωνσταντής** - Πρόεδρος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Κύπρου: «Αρχιτεκτονικοί Διαγωνισμοί και Κρατικά Βραβεία Αρχιτεκτονικής στην Κύπρο»
- **Natasa Vicevska** - Σύλλογος αρχιτεκτόνων της Π.Δ.Γ.Μ.: «Στρατηγικό πρόγραμμα για τη προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος - Εθνικό Περιβαλλοντικό πρόγραμμα δράσης»
- **Alexander Slaev** - Ένωση Αρχιτεκτόνων της Βουλγαρίας: «Οι αλλαγές στην άσκηση του αρχιτεκτονικού επαγγέλματος στη Βουλγαρία κατά την εξέλιξη της προσαρμογής και προσχώρησης της στην Ε.Ε.»
- **Tamas Pintir** - Επικεφαλής της Γραμματείας της Ουγγρικής Επιτροπής της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς: «Κλίμακες Αρχιτεκτονικής στα μνημεία Παγκόσμιας Ουγγρικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς»
- Εξάλλου, εκ μέρους των Ελλήνων Αρχιτεκτόνων, μελών του Σ.Α.Θ., συμμετείχαν με εισηγήσεις οι:
- **Πρόδρομος Νικηφόρηδης**: «Η ανάπλαση της νέας παραλίας Θεσσαλονίκης»

• **Τάσος Κωτσιόπουλος**: «Το ρυθμιστικό σχέδιο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης»

• **Μαρία Ζουρνά**: «Ο πολεοδομικός και αρχιτεκτονικός σχεδιασμός ανάπλασης α) της περιοχής Λαχανόκηπων και β) «της νοτιοανατολικής πύλης» της Θεσσαλονίκης»

Από το σύνολο των εισηγήσεων και των συζητήσεων που επακολούθησαν έγινε σαφές ότι το επάγγελμα του αρχιτέκτονα, τόσο στη χώρα μας όσο και στο ευρύτερο ευρωπαϊκό περιβάλλον, παρουσιάζει νέες προκλήσεις και προοπτικές, καθώς κοινή πλέον γίνεται η πεποίθηση ότι διαμορφώνονται νέες συνθήκες διεπιστημονικής συνεργασίας, οι οποίες αναδεικνύουν την ανάγκη για χάραξη ευρωπαϊκών και εθνικών πολιτικών για την αρχιτεκτονική, που θα συγκλίνουν στους στόχους για τη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος ποιοτικά αναβαθμισμένου και στη προσφορά καλύτερων συνθηκών διαβίωσης για τους κατοίκους των ευρωπαϊκών χωρών.

Επίσης το τριήμερο αυτό σηματοδότησε την πορεία του Συλλόγου αλλά και του κλάδου γενικότερα και ανέδειξε την αναγκαιότητα διαμόρφωσης μιας νέας σχέσης μεταξύ αρχιτεκτονικής και ελληνικής κοινωνίας στους τομείς των δημοσίων και ιδιωτικών παρεμβάσεων ■

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ Σ.Α.Θ.

Το πνεύμα λειτουργίας του κατά την περίοδο της δικτατορίας και οι σχέσεις του με το ΣΑΔΑΣ.

Οι πρώτες οργανωμένες κινήσεις για την ίδρυση φορέα συσπείρωσης των Αρχιτεκτόνων της Θεσσαλονίκης και της ευρύτερης περιοχής έγιναν το φθινόπωρο του 1971. Συνειδητοποιήθηκε πλέον, ότι στις τότε συνθήκες ήταν αναποτελεσματική η όποια απομική παρέμβαση των αρχιτεκτόνων της πόλης σε κρίσιμα ζητήματα της άσκησης του επαγγέλματος, της επιστήμης, της κοινωνίας, του περιβάλλοντος και του πολιτισμού. Υπήρχαν εγγενείς δυσκολίες στη δυνατότητα ενημέρωσης και αδυναμία αντίδρασης στις αυταρχικές πολιτικές αποφάσεις του χουντικού καθεστώτος. Ευνόητο είναι ότι τα προβλήματα που δημιουργούνταν ήταν αδύνατο να αντιμετωπισθούν από τις διορισμένες διοικήσεις του ΤΕΕ και του Περιφερειακού τοπικού τμήματος, αφού εκ των πραγμάτων αυτές βρίσκονταν «εν διατεταγμένη υπηρεσία».

Αυτός ήταν άλλωστε και ο λόγος που οι συζητήσεις των πρώτων ακόμα συναντήσεων είχαν αναγκαστικά αντικαθεστωτικό και εν πολοίσ συνωμοτικό χαρακτήρα, αφού επικεντρώνονταν στην αποτελεσματι-

κότερη παρέμβαση των αρχιτεκτόνων, χωρίς παράλληλα να κινδυνεύει με κατάργηση από το καθεστώς ο ίδιος ο μελλοντικός φορέας τους. Γιατί ήταν πολλά, μέχρι τότε, τα παραδείγματα διάλυσης αντίστοιχων επιστημονικών, φοιτητικών, εθνοτοπικών και πολιτιστικών φορέων, όπως για παράδειγμα η «Μακεδονική καλλιτεχνική εταιρεία ΤΕΧΝΗ», στο περιοδικό της οποίας «η Τέχνη στη Θεσσαλονίκη» αρθρογραφούσαν σε τακτά διαστήματα γνωστά στελέχη της, όπως οι καθηγητές του ΑΠΘ και ιδρυτικά της μέλιτ Μανόλης Ανδρόνικος (εικαστικά) και Γιάννης Τριανταφυλλίδης (πολεοδομικά), ο Παύλος Ζάννας (κινηματογραφικά), και άλλοι πολίτες της Θεσσαλονίκης, Πολλοί μάλιστα απ' αυτούς σύνχραζαν αργότερα στη λέσχη του Σ.Α.Θ., όπου εν τω μεταξύ είχαν αναρτηθεί σημαντικά έργα ζωγράφων της πόλης (Βενετούλιας, Ζογλοπίτης, Λαζόγκας, Παπανάκος κ.ά.). Θυμάμαι ότι η πρώτη συνάντηση μεταξύ 6-7 συναδέλφων πραγματοποιήθηκε στο γραφείο μελετών Θ. Μπαρζούκα - Α. Ζυγούρα, στην οδό Πρίγκηπος Νι-

Του Γιάννη Κ. Αικατερινάρη, αρχιτέκτονα

κολάου, τη σημερινή Αλεξάνδρου Σβώλου. Μέσα σ' ένα κλίμα διάθεσης για συσπείρωση, αλλά και συνωμοτισμού αναγκαίου για εκείνη τουλάχιστον τη χρονική στιγμή, ανταλλάχθηκαν απόψεις για την ίδρυση φορέα και την αποτελεσματικότερη παρέμβαση των αρχιτεκτόνων. Ίσως, όπως το σκέφτομαι τώρα, με τον νεανικό ενθουσιασμό μας να πιστεύαμε ότι αποτελούσαμε σαν κλάδος ... το άλας της γης και ειχαμε την δυνατότητα να ασχολούμαστε με οιδήποτε αφορούσε στην κοινωνία. Άλλες εποχές κι άλλα ήθη. Ύστερα από δύο-τρεις μήνες ακολούθησαν πολλές άλλες συναντήσεις σ' ένα καφέ της νέας παραλιακής, στο «ΣΑΝ ΡΕΜΟ» (πρώτη συνάντηση 17 Μαΐου 1972) καθώς και στη λέσχη του κολεγίου «ΑΝΑΤΟΛΙΑ» επί της οδού Σοφούλη. Κάποιες φορές προκειμένου να μην γίνουν αντιληπτές οι προσπάθειες οργάνωσης των αρχιτεκτόνων της Θεσσαλονίκης, αλλά και να διευκολυνθεί η συμμετοχή και άλλων συναδέλφων, πέραν αυτών του αρχικού πυρήνα, οι συζητήσεις γίνονται συνέχεια στη σελίδα 12